

แผลกดทับเป็นภาวะแทรกซ้อนที่พบบ่อย และเป็นสาเหตุการตายในผู้ป่วยที่มีความผิดปกติด้านการเคลื่อนไหว ทำให้ผู้ป่วยเกิดความทุกข์ทรมาน และระยะเวลาอยู่ในโรงพยาบาลนานขึ้น การวิจัยเชิงปฏิบัติการครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาประสิทธิผลของการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับป้องกันแผลกดทับ ในผู้ป่วยศัลยกรรมประสาท โรงพยาบาลอุดรดิตถ์ ระหว่างเดือนกรกฎาคม ถึง เดือนธันวาคม พ.ศ. 2546 กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ป่วยศัลยกรรมประสาท ที่เข้ารับการรักษานในหอผู้ป่วยศัลยกรรมประสาท เป็นกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ป่วยก่อนการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับป้องกันแผลกดทับจำนวน 37 คน กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ป่วยหลังการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับป้องกันแผลกดทับจำนวน 29 คน และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นทีมผู้ดูแล จำนวน 20 คน เครื่องมือดำเนินการวิจัย คือ แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับป้องกันแผลกดทับ ที่ทีมงานประยุกต์มาจากแนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับป้องกันแผลกดทับของมินนิสตราออฟเฮลท์ (Ministry of Health [MOH]) ประเทศสิงคโปร์ (MOH, 2001) การดำเนินการวิจัยอิงกรอบแนวคิดของการพัฒนา การนำไปใช้ และการประเมินผลแนวปฏิบัติทางคลินิกของเนชันแนลเฮลท์แอนด์เมดิคัลเรเสิร์ชเคาน์ซิล (National Health and Medical Research Council [NHMRC]) ประเทศออสเตรเลีย (NHMRC, 1998) ประเมินประสิทธิผลของการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับป้องกันแผลกดทับ โดยแบบบันทึกอุบัติการณ์การเกิดแผลกดทับ และแบบสอบถามความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นทีมผู้ดูแล วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป และความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นทีมผู้ดูแล ด้วยสถิติเชิงพรรณนา เปรียบเทียบอุบัติการณ์การเกิดแผลกดทับ ก่อนและหลังการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับป้องกันแผลกดทับโดยใช้สถิติทดสอบฟิชเชอร์

ผลการศึกษาพบว่า อุบัติการณ์การเกิดแผลกดทับ ในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ป่วยหลังการใช้แนวปฏิบัติสำหรับป้องกันแผลกดทับน้อยกว่า ก่อนการใช้แนวปฏิบัติสำหรับป้องกันแผลกดทับอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$) กลุ่มตัวอย่างที่เป็นทีมผู้ดูแล มีความพึงพอใจหลังการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับป้องกันแผลกดทับในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 70

จากผลการศึกษา ยืนยันให้เห็นว่า การใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับป้องกันแผลกดทับ ที่มีพื้นฐานบนความรู้เชิงประจักษ์ นำไปสู่ผลลัพธ์ที่ดีของการดูแลผู้ป่วยศัลยกรรมประสาทที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดแผลกดทับได้

ABSTRACT

TE 160019

Pressure sores is a frequent cause of morbidity particularly among physically disabled patients. The presence of pressure sores often creates complications, distress and increases the length of hospital stay.

The purpose of this operational study was to determine the effectiveness of clinical practice guidelines for pressure sore prevention in neurosurgical patients at Uttaradit hospital between July-December 2003. The subjects included of 37 pre-intervention patients and 29 post-intervention patients and 20 health care workers in the unit. The interventions used in this study were clinical practice guidelines for pressure sores prevention, modified by a multidisciplinary team from clinical practice guidelines for pressure sores prevention designed by Ministry of Health of Singapore (MOH, 2001). The study was done by using a development, implementation and evaluation clinical practice guidelines framework of Australian National Health and Medical Research Council (NHMRC, 1998). Data collection was done by use of a demographic data recording form and the incidence of pressure sores recording form. Descriptive statistics and the Fisher's exact probability test were used to analyze data.

The findings revealed that the incidence rate of pressure sores in the intervention group using the clinical practice guidelines for pressure sore prevention was significantly ($p < .01$) less than the non-intervention group. Seventy percents of the health care team had a higher level of satisfaction when using clinical practice guidelines for pressure sore prevention.

The findings of the study confirmed that the use of evidence-based clinical practice guidelines for pressure sore prevention achieved good outcomes in "at risk" neurosurgical patients.